

ning til at suspendere Forstanderinden, men saa hurtigt, det overhovedet var muligt, bad vi Justitsministeriet om at ned sætte en Kommission til at undersøge dette Forhold. Det ærede Medlem maa jo dog mene, at vi, som jeg sagde før, har nogen Grund til ogsaa at tage Hensyn til de Personer, som sorterer under Nationalfor eningen. Det var, som jeg sagde før, en værgeløs Kvinde, som blev meget haardt angrebet, og vi fandt ikke i Øjeblikket Anledning til at suspendere hende. Der skete i øvrigt ingen Skade ved, at vedkom mende Kvinde blev siddende nogle Dage paa Sanatoriet, da Undersøgelsen imod hende gik sin Gang, og vi maa ikke have haft en særlig ond Samvittighed, naar vi kunde anmode Justitsministeriet om at ned sætte en Kommission til at undersøge hele Spørgsmaalet. Vi kunde rolig selv have undersøgt det, hvis vi havde villet, der var ingen, der kunde tvinge os til at anmode om en Kommission.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Der findes i Betænkningen under Nr. 179 omtalt et Samraad angaaende Haandgerning som obligatorisk Fag i Folkeskolen og Tilsynet dermed. Dette Samraad har det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalt sig om, og han mener, at man burde skride til at indføre Haandgerning som obligatorisk Fag i Folkeskolen. Forholdet er nemlig nu det, at det kun er obligatorisk Fag i Købstads skolerne og de Landsbyskoler, ved hvilke der er ansat en Lærerinde, og at der er et meget stort Antal Landsbyskoler, der endnu ikke har Haandgerning som obligatorisk Fag. Det har sin Vanskelighed at indføre det, idet der mangler Lærerinder, men det kan tages under Overvejelse, om man under en eller anden Form kunde skaffe saadanne Lærerinder og faa det indført. Med Hensyn til Tilsynet vil Ministeriet til næste Finansaar tage under Overvejelse at an sætte to tilsynsførende, en for Jylland og en for Øerne. Endelig sagde det ærede Medlem, at der muligvis var Grund til nogen Kritik overfor de bestaaende Kursus for Lærerinder og til nogen Tvivl om, hvorvidt de blev drevet forsvarligt. Det er mig ikke i Øjeblikket bekendt, hvorvidt denne Kritik er berettiget, men den Sag skal ogsaa blive undersøgt.

Under samme Nummer i Betænkningen er ligeledes omtalt et andet Samraad, som angaar Efterskoler i Beder og Landet. Dette Samraad blev omtalt af det ærede

Medlem fra Hornslet (Povlsen) og det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange), og de mente, at der særlig var sket Beder Efterskole en Uret, idet man havde givet det af Ministeriet udstedte Cirkulære om den Tid, hvori en Efterskole skulde undervise for at faa Del i Statstilskuddet, tilbagevirkende Kraft. Jeg har undersøgt Forholdet, og saa vidt jeg kan se, har de to ærede Medlemmer Ret. Dette Forhold skal derfor blive rettet, og der vil blive tilstaaet Beder Efterskole Del i Tilskuddet for det Aar, der har været Tale om. Der er et Par andre Efterskoler, som er stillede paa lignende Maade, og de vil saa komme med. Med Hensyn til Landet Efterskole, er der det at sige, at den hører til de Efterskoler, der drives ved privat Initiativ. Den har ikke den tilstrækkelige Undervisningstid, kan ikke komme ind under den almindelige Efterskolebevilling og heller ikke under Bevillingen til de kommunale Efterskoler. Med Hensyn til den maa man altsaa vente til næste Aar og se, om man muligvis skulde skride til at udvide den Bevilling, der nu findes paa Finansloven til Efterskoler, der er oprettede af Kommunerne, til ogsaa at gælde saadanne Efterskoler, der er oprettede og støttede af private. Kommer man ind paa det, mener jeg dog, at man vil være nødt til at udvide Statens Ret til at føre Tilsyn med saadanne Skoler en Smule.

Finansministeren (Brandes): To ærede Medlemmer har udtalt sig ret udførligt om vestindiske Forhold igen i Dag, og naar jeg ikke lige saa udførligt gaar ind paa disse Udtalelser, men lader meget ligge af, hvad de har fremført, vil jeg bede disse to ærede Medlemmer og overhovedet det høje Ting betragte dette ikke som et Udslag af, at jeg ikke skulde have skyldig Respekt for, hvad her bliver sagt, og heller ikke af, at jeg ikke skulde have noget at sige derom, men kun som Udtryk for et Ønske om at efterkomme den højtærede Formands Henstilling om at komme til en snarlig Afslutning af Behandlingen af den foreliggende Sag. Men nogle Bemærkninger synes jeg dog, jeg maa fremkomme med.

Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) omtalte det statsretlige Forhold mellem Danmark og Øerne og sagde, at jeg tog fejl i, at den danske Lovgivningsmagt ikke uden videre kunde lovgive om Øerne. For saa vidt har det ærede Medlem Ret, naar han udtaler dette, som vi ifølge den sidste reviderede Udgave af